

คู่ฉบับ

กรมทรัพยากรธรณี กองสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรณี โทร. 0-2202-3916

อก 0316/ 4962

3 พฤษภาคม 2545

ผลการพิจารณาขออนุญาตการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม สำหรับคำขอต่ออายุประทานบัตร
ที่ 4/2544 (ต่ออายุประทานบัตรที่ 23260/14812)

เรียน ชุดสหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตามหนังสือฝ่ายทรัพยากรธรณี สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ที่ สฎ 0034(2)/1018 ลงวันที่ 5 มีนาคม 2545 ส่งรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม สำหรับ
คำขอต่ออายุประทานบัตรที่ 4/2544 (ต่ออายุประทานบัตรที่ 23260/14812) ของ บริษัท แร่สัมปันธ์
จำกัด ชนิดแร่ลิโปซัมและแอนไฮไดรต์ ตั้งอยู่ที่ตำบลนาบึงพันธุ์ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
มาให้ กพร. พิจารณาตรวจสอบและดำเนินการต่อไป ตามระเบียบเดิมจึงแล้ว จึง

กพร. ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าประทานบัตรมีพื้นที่ผ่านการทำเหมืองแล้วประมาณ 28
ไร่ ยังคงมีพื้นที่และปริมาณแร่สำรองที่จะทำเหมืองได้ต่อไป และการทำเหมืองที่พัฒนาสามารถควบคุม
ผลกระทบที่มีต่อสภาพแวดล้อมข้างเคียงไว้ให้มีตามรุนแรงได้ จึงเห็นชอบกับรายงานการวิเคราะห์ผล
กระทบสิ่งแวดล้อมคำขอต่ออายุประทานบัตรฉบับนี้ โดยให้ผู้นับประทานบัตรปฏิบัติตามกฎกระทรวง
ป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ดังรายละเอียดที่แนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

(นายสุชาติ จันทร์วงศ์)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี

..... ผู้ตรวจ
..... ผู้ตรวจ
..... ผู้ร่าง

มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม

โครงการเหมืองแร่ถ่านหิน โดยวิธีเหมืองทาบ

สำหรับท่าขลุดต่ออายุประทานบัตรที่ 4/2544 (ประทานบัตรที่ 23260/14812)

และการขอมติเพิ่มเติมแร่แอนโธไซต์ลงในประทานบัตรที่ 23260/14812

ของ บริษัท แร่สัมพันธ์ จำกัด

ที่ตำบลพานิชย์ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1. ให้เปิดเหมืองในลักษณะขั้นบันได โดยให้ความสูงแต่ละขั้นบันไดไม่เกิน 5 เมตร ความกว้างไม่น้อยกว่า 3.5 เมตร หน้า Bench เอียงประมาณ 75-80 องศา โดยควบคุมความลาดชันสุดท้ายของหน้าเหมืองไม่เกิน 45 องศา
2. ให้ดำเนินการปลูกต้นไม้โตเร็วโดยรอบขอบเขตประทานบัตรที่ในระยะปลูก 2 X 2 เมตร ให้ดำเนินการหลังจากที่ได้รับอนุญาตให้ต่ออายุประทานบัตรแล้วทันที
3. ให้เก็บกองเปลือกดินชั้นบน บริเวณที่เก็บกองเปลือกดินในพื้นที่ประมาณ 12 ไร่ กำหนดให้กองสูงได้ไม่เกิน 12 เมตร และปรับความลาดชันของผนังของดินให้มีความลาดชันต่ำ หรือมาปลูกต้นไม้คลุมดินบริเวณผนังกองดิน
4. ให้ชุดกระบาศแร่โดยรอบพื้นที่เก็บกองเปลือกดิน โดยให้กระบาศน้ำมีขนาดกว้าง 1.5 เมตร ตึก 1 เมตร และตั้งสูงกว้าง 1 เมตร และมีทิศทางการไหลสู่บ่อดักตะกอนขนาด 0.5 ไร่
5. ให้สร้างคันกั้นน้ำบ่อดักตะกอนหลักที่ 5-7 ตามที่เสนอในแผนผังโครงการทำเหมืองโดยให้คันกั้นน้ำมีฐานกว้าง 4 เมตร สูง 2 เมตร และยอดกว้าง 2 เมตร พร้อมทั้งปลูกพืชคลุมคันบริเวณคันกั้นน้ำ และผนังคันกั้นน้ำเพื่อป้องกันการชะล้างไหลพาตะกอนดินลงสู่ลำน้ำธรรมชาติ ด้านที่ติดตะวันตก
6. ในการระบายน้ำจากขุมเหมืองออกสู่ภายนอกให้สูบน้ำลงบ่อดักตะกอนด้วยทุกครั้ง และหากจำเป็นต้องระบายน้ำจากบ่อดักตะกอนให้ระบายออกนอกพื้นที่ประทานบัตรได้ เฉพาะน้ำใสเท่านั้น ทั้งนี้กรณีที่มีน้ำที่ระบายมีฤทธิ์เป็นกรดจะตั้งบ่อกักให้น้ำมีคุณภาพเป็นกลางก่อนปล่อย (pH 6-8)
7. หากบ่อดักตะกอนมีตะกอนเต็มดินเกินกว่า 1 ใน 3 ของความลึกบ่อให้ทำการขุดลอกไปเก็บกองยังที่เก็บกองเปลือกดิน
8. ในการใช้วัตถุระเบิดในการทำเหมืองให้ใช้แอมโมเนียมไนเตรทผสมน้ำมันดีเซลเป็นวัตถุระเบิด โดยเป็นวัตถุระเบิดชนิดแห้ง วัตถุระเบิดด้วยแก๊สไฟฟ้าในแถบถ่วงเวลา โดยปริมาณวัตถุระเบิดที่ใช้จะต้องไม่ก่อให้เกิดผลกระทบคือพื้นที่ปนเปื้อนสารพิษข้างเคียง ทั้งนี้ ให้ทำการระเบิดได้ไม่เกินวันละ 1 ครั้ง ในระหว่างเวลา 16.00-17.00 น. โดยกำหนดเวลาการระเบิดให้เป็นเวลาเดียวกันทุกวัน ก่อนและหลังการระเบิดจะต้องจัดให้มีสัญญาณที่สามารถเห็นและได้ยินชัดเจนในรัศมี 500 เมตร

9. จัดตั้งวิสาหกิจประชานิยมที่บริเวณโรงขุดบ่ออเนกในส่วนที่ก่อให้เกิดการฟุ้งกระจายของฝุ่นละอองจากการขุดบ่อแร่ เช่น ที่บริเวณสถานีลำเลียง ซึ่งบริเวณ ปากไม้ และบริเวณของแร่ โดยให้เปิดระบบประชานิยมตลอดเวลาที่โรงขุดบ่ออเนก

10. ให้จัดรถเพื่อคัดหลั่งน้ำบริเวณเส้นทางขนส่งใบหินที่ประทานบัตรและบริเวณเส้นทางขนส่งแร่ที่เป็นทางลูกรังอย่างละวันละ 2 เที่ยว และใช้ปริมาณน้ำในช่วงฤดูแล้ง โดยใช้น้ำจากบ่อดักตะกอนหรือขุมเหมือง

11. รถบรรทุกขนแร่ทุกคันจะต้องมีผ้าใบปิดคลุมให้มิดชิดเพื่อป้องกันการตกหล่นของเศษแร่และให้ความเร็วต่ำเพื่อป้องกันการฟุ้งกระจายของฝุ่นละอองในขณะขนส่งแร่

12. ให้จัดหาและกำชับให้พนักงานสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคล เช่น หน้ากากป้องกันฝุ่น หมวกกันน็อก ถุงมือ เป็นต้น ให้เหมาะสมกับสภาพของงาน

13. เพื่อบ่อเหมืองมีขนาดใหญ่มากให้ขุดเพื่อขุดถ้ำให้เข้าสมัยใหม่และเปลี่ยนดินจากที่เก็บกองและจากการเปิดหน้าเหมืองใหม่ ไปบ่อขุดอเนกสมัยใหม่บ่อเหมืองที่ไม่ใช่ในการทำเหมืองแล้ว โดยให้สัมพันธกับการขุดเปิดหน้าเหมืองใหม่

14. ให้นำการวัดความสว่างของคุณภาพน้ำในขุมเหมือง ในคลองหนและบ่อดักตะกอนใบช่วงเดือนเป็นภาคละเดือนสุภาพของทุกปี และให้ส่งผลการตรวจสอบคุณภาพน้ำให้กรมทรัพยากรธรณีทราบทุกครึ่ง

15. ให้เสนอแผนงานและผลการดำเนินงานเป็นรูปกราฟเห็นที่โครงการฯ ที่ผ่านการทำแผนสิ่งแวดล้อม ให้กรมทรัพยากรธรณี ทราบทุก 2 ปี นับจากวันที่ได้รับอนุญาตให้ขุดขุดประทานบัตร

16. หากได้รับรางวัลหรือเงินรางวัลจากราชการที่อาศัยบริเวณใกล้เคียงว่าได้รับรางวัลหรือความเสียหายต่อทรัพย์สินจากการดำเนินโครงการหรือหากเจ้าหน้าที่ของทางราชการตรวจพบว่า ไร่นาปฏิบัติตามแผนสิ่งแวดล้อมของคณะกรรมการที่กำหนดไว้ข้างต้น ผู้ถือประทานบัตรจะด้งดเนินยอมยุติการทำเหมืองตามคำสั่งราชการและแก้ไขทุกแห่งตามदेशด้วยให้เสร็จก่อนที่จะดำเนินการต่อไป

17. ใบช่วงปีสุดท้ายของอายุประทานบัตรให้นำปลีอกคุดและเศษหินที่เก็บกองไว้ทั้งหมด ทอขุดถมคุดลงบ่อขุดเหมือง ปรับสภาพพื้นที่โดยรอบที่ใช้ในการทำเหมืองและกิจกรรมเกี่ยวเนื่องให้เหมาะสมแก่การใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการเกษตรและไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมข้างเคียงต่อไป พร้อมทั้งปรับลดความลาดชันของชั้นกันน้ำบ่อเหมืองชั้นแรก และปลูกพืชคลุมดินรอบขุดบ่อเหมืองให้เป็นที่ยึดลอคก่อนถล่มและสัปดาห์เดียวที่อาจพัดเข้าไปในพื้นที่การดำเนินการดังกล่าวนี้จะต้องทำให้แล้วเสร็จก่อนประทานบัตรจะสิ้นอายุไม่น้อยกว่า 1 เดือน และหากจะเลิกกิจกรรมเหมืองก่อนสิ้นอายุประทานบัตร ผู้ถือประทานบัตรจะต้องยินยอมทำการฟื้นฟูพื้นที่เหมืองตามที่กำหนดไว้ให้เสร็จสิ้นก่อนการขุดถมคืนประทานบัตร

กองสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรณี

กรมทรัพยากรธรณี

กันยายน 2545